

Folkeslag og trænge ind i deres Dagligliv, sociale Forhold og religiøse Forestillinger. Særlig Interesse har hans Redegørelse for de hemmelige Mandsselskaber, Poro, og de hemmelige Kvindeselskaber, Sandé, deres Oplæring af den mandlige og kvindelige Ungdom i en Slags hemmelige Skoler, og de dramatiske Initiationsceremonier, der er langt mere spændende end vor Konfirmation, idet Drengene symbolsk opsluges af Stammens Urfader for at fødes paa ny som rigtige Medmenesker. Forfatteren har dog ikke forsømt de mere verdslige Sider af de indfødtes Liv i Landsbyen, paa Agrene og i Urskoven. Han er en god Fortæller og en fortrinlig Fotograf. Den overdaadige Rigdom af Illustrationer er ikke Bogens mindst værdifulde Del. Den indfødte Befolknings oprindelige, uforstyrrede Liv er Forfatterens eneste Genstand. Om Civilisationens Indflydelse lærer vi saa godt som intet. Freetown og dens Kreoler nævnes næppe, og Sierra Leones Jernbane er end ikke kommet med paa de Bogen ledsagende Kortblade, som derimod bringer en Oversigt over de indfødte Folkeslags Omraader.

Gudmund Hatt.

Carl Kjersmeier: Centres de style de la sculpture nègre Africaine. II. Guinée Portugaise, Sierra-Leone. Libéria, Côte d'Or, Togo, Dahomey et Nigéria. 44 S., 8° og 58 Plancher. København 1936.

Vor danske Afrikaforsker, Carl Kjersmeier, har udgivet andet Bind af sit stort anlagte Værk om Negerkunstens Stilcentre, hvis første Bind udkom i 1935. Kjersmeier er en betydelig Kender af afrikansk Skulptur. Gennem mange Aars Samlervirksomhed, der ogsaa har ført ham til Sudan, har han skabt en Privatsamling af sjælden Værdi, hvorfra han henter en meget stor Del af Illustrationerne til sit Værk. I det foreliggende Bind behandler han tre Folkeslag, der ogsaa udenfor Kendernes snævre Kreds er berømte for deres bildende Kunst, nemlig Ashanti, hvis ejendommelige Vægtlodder af Bronze, bestemte til Afvejning af Guldstøv, ofte gengiver Scener af Negrenes daglige Liv, Yoruba, hvis paa een Gang raffinerede og frodige Kunst har øvet stor Indflydelse paa Naboerne, og endelig Bini, hvis Bronzer — fra den 1897 af Englænderne erobrede Hovedstad Benin — forbavsede Verden i den Grad, at man tvivlede om, at de kunde hidrøre fra et Negerfolk. Desuden indeholder dette Bind en Redegørelse for Kunsten paa Bissagos Øerne, hos Folkeslaget Mendi i Sierra Leone, hos Ibo, Ibibio, Ijo og Ekoi i det sydlige Nigeria, samt hos Fon i Dahomey. De Folkeslag,

hvis Frembringelser Kjersmeier finder værdige til Behandling, er dem, hvor udprægede Stilarter gør sig gældende. Med Rette kalder han sit Værk „Stilcentrer“. Stilarternes Udstraalinger og gensidige Paavirkninger beskæftiger han sig ikke meget med; de er vel heller ikke lette at faa Rede paa, da arkæologisk Materiale næsten helt mangler. I den kortfattede Tekst behandles Skulpturens Funktioner hos de paagældende Folkeslag, særlig dens Forbindelse med religiøse Forestillinger.

G. Ht.

Sven Tillge-Rasmussen: En Trediedel af Verden. 25×19 cm. 192 S., talrige Plancher med Illustrationer og et Kort. Gyldendal 1937. 7,75 Kr. uindb.

Det er en Bog om det moderne Østasien, Efterkrigstidens Japan og Kina. Sven Tillge-Rasmussen har som Journalist rejst i Kina, Manchukuo og Japan i Vinteren 1936—37. Og han har rejst meget — om nødvendigt ad Luftvejen — og set meget, og — hvad der er vigtigere for Bogen — forstaaet meget.

I Bogens første Kapitler beskrives det moderne Japan. Vi faar Indblik i det daglige Liv i Storbyerne — Tokio er efter store Indlemmelser nu Verdens trediestørste By — og ogsaa Kendskab til Forholdene i de tæt befolkede japanske Landdistrikter. Forf. giver et udmærket Billede af den japanske Tekstilindustri's Produktionsforhold og dens Konkurrenceevne, der i meget høj Grad er baseret paa den billige Arbejdskraft. Landbefolkningens Døtre lejes fra 15 til 20 Aars Alderen af Fabrikkerne, og i disse Aar arbejder Pigerne 10 Timer i Døgnet, undervises lidt i Blomsterpyntning og Teservering og tjener lidt — meget lidt. I Virkeligheden beskæftiges en meget stor Del af Japans unge Piger paa denne Maade med Fabriksarbejde fra det 14. til det 20. Aar.

I Kina er Fattigdommen i mange Egne langt større end i Japan, og i Hungersperioder dør Millioner af Sult.

Ekstrakten af Tillge-Rasmussens Bog er følgende:

Japan er ét Folk, een Nation og har selv i geopolitisk Betydning været det i et Par Menneskealdre. *Kina bliver netop i disse Aar til en Nation.* Først fra 1936 har der eksisteret et samlet kinesisk Folk fra de sydligste til de nordligste Provinser.

Kampen staar nu mellem et 400 Millioner stort, fattigt Folk med en Nationalfølelse, der er ligesaa hidsig, som den er ny og — paa den anden Side — 70 Millioner lidt mindre fattige Japanere, der officielt søger et nyt Land til Hjemlandets Overskudsbefolkning; selv tror de, at Kampen gælder nye Markeder for Tekstilvarer; i Virkeligheden ledes de af et manisk Magtbegær. Maaske spiller